

"נקודה טובה מאס ישראלי" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גיליון מספר 24 שנת תש"ף גיליון "צו" - יא' ניסן תש"ף, 4 למרץ 2020)

לע"נ אמו"ר ר' יוסף-חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "צו" - התבוננות!?

השנה, 1978 ואנחנו - חיילי שריון צעירים, בני ישיבות הסדר, רצים בלב מדבר סיני סביב הטנקים שוב ושוב בלילה החשוך, כעונש, או כטרטור. ופתאום צעקות... אריה שטראוס הי"ד (בחור גבה קומה וענק רוח, שלימים נהרג בקרב סולטן יעקב במלחמת שלום הגליל), נתקל בתותח של אחד הטנקים ופתח את ראשו. פתחנו אלונקה ופינינו אותו למרפאה והוא החלים לאחר תפרים וכמה ימי מנוחה.

המשכו של הסיפור התגלה לנו רק לאחר שנים רבות, כאשר התפרסם ספר הזכרון לדמותו. מתברר שהוא כתב לחברתו דאז (לימים אשתו ואלמנתו...) על הפציעה וכך סיפר לה. תוך כדי הפינוי, אני שם לב שהחתך הוא במקום הנחת התפילין של ראש... הרגשתי שהקב"ה נותן לי סימן גלוי "שאני צריך להיזו בעצמי משהו". מה הוא רוצה ממני?!

העובדה המוזרה והיחידאית הזאת, שכל העולם כולו עצר בחריקת בלמים, בבת אחת - אין טיסות ואין טיולים, אין מלונות ואין חיי חברה, אין עסקים ואין התקהלויות, אין תרבות פנאי אבל יש הרבה פנאי והרבה פחד מן הלא נודע... מהווה סיבה וטריגר למחשבה. למה?! בשביל מה?! מה הקב"ה רוצה מאיתנו?! "על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת" (ולעולם כולו)!! (דברים כט, כג).

תרבות חשבון הנפש בישראל הפכה לריטואל קבוע ושחוק, כאשר כל אחד עושה את חשבון נפשו של השני, "בהידור רב". ובקיצור, הכל בגללך... אתה אשם כי....

אני בהחלט חושב שמה שעובר עלינו בימים אלה, הוא סיבה והזדמנות טובה לחשבון נפש פרטי. וכדי להצליח בכך ולא ליפול שבי בריטואל הקבוע והשגוי, אני מציע כמה כללים בסיסיים.

1. **התבוננות מתוך התבודדות** – "והתבודדות צריך מקום וזמן מיוחד, שלא יבלבלו אותו המונעים" (ליקוטי מוהר"ן תורה נב).
2. **תתרכז רק בעצמך ולא באחרים.**
3. **"הבט אחורה בזעם"**, הוא שם של מחזה בריטי ישן. אבל אנחנו, אנחנו לא מסתכלים אחורה בזעם, אלא מתבוננים קדימה בתקווה, מתוך שאלה, איך מתקנים ומשפרים, להבא.
4. **רק אתה תחליט** באיזה תחומים להתבונן, ומה צריך לעשות כדי לשפר.
5. נקודת המוצא של התהליך היא: **"אין הדבר תלוי אלא בי"** (יבמות עח ע"ב).
6. **אסור להיכנס לצער ואסור להתייאש.**

"נקודה טובה מאס ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

ואכן, האימרה "אין הדבר תלוי אלא ביי" מופיעה בחז"ל כמה פעמים, ביחס לסדרה שלמה של אנשים (יהודה, משה רבנו, פנחס, דוד המלך ועוד) שמצאו את עצמם במצבים קשים וברגע האמת הבינו, שהדבר תלוי רק בהם. והם פעלו, עשו והצליחו.

כעת אשתף אתכם בכמה מהתובנות שלי, מן המצב. תובנות שהכניסו אותי קצת לפרופורציות...

1. עכשיו באמת הבנו שלא אנחנו אלה ששולטים בעולם או מנהלים אותו. ליכולת האנושית יש גבולות ומגבלות. אנחנו רק אורחים בעולמו של הקב"ה - בעל הבית.

2. המשבר הזה עוזר לנו להבין מהם סדרי העדיפויות בחיים. מה עיקר ומה טפל ומה קודם למה.

3. צריך לדעת לומר תודה על מה שיש. כעת בעידן של מגפה/סגר/בידוד/צמצום/קשיים כלכליים, אנחנו יודעים להעריך את האתמול הרבה יותר. ועל כך נאמר: "טוב להדות לה" (תהלים צב, ב).

4. בעבר, כשעם ישראל היה בעת צרה ומלחמה ל"ע, תמיד ידענו להתאחד ולעזור, לשלב ידיים ולאחד כוחות. והנה כיום, בעידן הבידוד והריחוק שנכפה עלינו, נפגעה גם היכולת להתאחד, להתחבר ולחבק. ואולי יש כאן רמז שזו נקודת התיקון שלנו!?

5. הכל בראש שלנו. אפשר לגור בגן עדן ולהרגיש גהינום. ולהיפך, אפשר לחיות בתנאים לא כ"כ טובים ובכל זאת להרגיש גן עדן. אנחנו נחליט איפה ואיך נחיה.

את הנקודה האחרונה נבין בעזרת קטע מסיפורו של רבי נחמן מברסלב, מעשה מחכם ותם.

מעשה באדם (תם) שהיה סנדלר ופרנסתו בדוחק גדול ובצמצום. ולמרות זאת, היה בשמחה גדולה תמיד, כאילו יש לו המאכלים והלבושים, מן המיטב. והיה אומר לאשתו: אשתי, תני לי לאכול את המנה הראשונה, והיתה נותנת לו חתיכת לחם ואכל. אחר כך היה אומר: תני לי את הבשר ושאר התוספות והיתה נותנת לו שוב חתיכת לחם. והוא היה מתענג מאד על זה ושיבח מאד את אותו המאכל, כאלו היה אוכל אותו המאכל ממש, "ובאמת היה מרגיש באכילתו הלחם טעם כל מאכל ומאכל שהיה רוצה" (ערוך).

ונחתום בתפילה לקב"ה: אבינו מלכנו, מנע מגפה מנחלתך. חוס ורחם עלינו והושיענו. ומי שגאל אותנו ממצרים (כן, השבוע יחול חג הפסח), הוא יגאל אותנו מכל צרותינו בקרוב.

והשנה כשנשב בליל הסדר על שולחן חסר, רק עם המשפחה הגרעינית - ללא ההורים, הילדים או הנכדים, בגלל הסגר והבידוד, רק אנחנו נוכל להפוך את ה"דפקט" ל"אפקט" (פתגם ישראלי ידוע...).

אפשר לעשות סדר עצוב ו"חסר" באווירת נכאים חס וחלילה ואפשר לנסות להתעלות, לצאת מן המיצרים, ללמוד משהו מדרכו של התם בסיפורו של רבי נחמן ולהרגיש יציאה לחירות, למרות הכל, בבחינת: ובאמת היה מרגיש באכילתו, טעם של כל מאכל ומאכל שהיה רוצה.

השנה נלמד להוציא את עצמנו לחירות, בכוח המחשבה.

רק צריך לרצות!

"נקודה טובה מאסע ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

בברכת שבת שלום וחסד ורחמים, אשה רות

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה, ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל. **אהבת? הפץ בין חבריך.**